

[Vesterager.]

egne Bøger kan man ogsaa hjælpe dem til Rette, saa at de kommer til at holde af de Læremidler, de skal bruge.

Dernæst har vi stillet et Ændringsforslag under Nr. 15 til § 17, hvorved vi foreslaar, at det ugentlige Timetal for Kristendomsundervisningen skal være 2. Det er ikke saa sjældent, at man her faar Lejlighed til at tale med baade Præster og Lærere, og Religionslærere udtaler sig ofte om, hvor utilfredsstillende Ordningen er. Ikke mindst har man ogsaa hørt fra Præsternes Side, at naar de begyndte paa Konfirmationsforberedelsen, viste det sig, at Børnenes almene Kundskaber var meget ringe, og Religionslærere har sagt til mig, at ofte har det sin Grund i, at Børnene har Religionstimer i de yngre Klasser, men naar de kommer højere op, trænges Religionstimerne ud paa Grund af Fagtrængsel, og i de sidste to Klasser bliver den Tid, der er levnet til Religionsundervisningen, meget sparsom. Det mener vi er uheldigt. Timerne bør fordeles over hele Skoletiden lige op til Konfirmationsalderen, saa at ogsaa de ældre Børn faar Lejlighed til vedblivende at holde deres Kundskaber ved lige, og saa at de derved faar mere Udvikling og mere Forstaaelse af hele Kristendommen og hvad dertil hører.

Vi stiller et Ændringsforslag under Nr. 22 til § 20 om Timetallet i Skoletiden. Herom vil jeg gerne sige nogle Ord, thi dette har jo en vis historisk Betydning. I den store Skolekommission kom der forskellige Forslag frem om det Timetal, Undervisningen i de 7 Skoleaar skulde omfatte, og vi var dør med til at foreslaa, at det Minimum af Timer, et Barn havde Krav paa, skulde være 6 000 i disse 7 Aar, hvilket jo vil sige 857 Timer gennemsnitlig aarlig. Der var ikke inden for Skolekommissionen noget absolut Flertal for et bestemt Timetal. Kommissionen delte sig i en Del Mindretal, men hvis man vil undersøge det nøjere, synes jeg, man maa faa det bestemte Indtryk, at de, der krævede det største Timetal, i Virkeligheden regnede med, at det skulde være Maksimum for Kravene. Det, som vi her foreslaar, skal slet ikke betyde, at man ønsker at lægge Loft over Skolen med Hensyn til Skoletimerne. Det vil jeg meget stærkt understrege. Der skal være meget stor Frihed til, hvor det passer de lokale Autoriteter, at indføre flere Skoletimer. Vi har kun søgt at finde et Tal, som maatte være Minimum gældende for ethvert Barn uden Hensyn til, hvor det boede, om det var paa en afsides

liggende Ø, eller det var ude i et vidtstrakt Sogn, hvor man maaske har en mere primitiv Skoleordning. Men ellers bør der være Frihed for de stedlige Autoriteter til at træffe Bestemmelse om, hvordan de vil have deres Skolevæsen ordnet. Naar der er sagt — og det har vi ogsaa meget stærkt understreget allerede i den i 1935 afgivne Betænkning —, at vi vilde værne om den vestjyske Skoleordning, saa vil jeg herom gerne sige, at den vestjyske Skoleordning er omfattet med en særlig Kærlighed af Beboerne paa de Egne, hvor den praktiseres. Jeg kan derfor ikke ønske, at man skal gaa imod de Forældrerønsker, som her kommer saa stærkt frem.

Alle de forholdsvis mange betydelige Mænd, som i deres Barndom er blevet undervist i den vestjyske Skole, omtaler denne Skoleform med megen Velvilje; jeg har talt med Lærere, som underviser i den vestjyske Skole, og de har fremhævet, at det var netop det gode ved denne Skoleform, at naar man havde holdt den lange Ferie og Skolens Arbejde rigtig for Alvor begyndte, saa satte Hjemmene ind med al mulig Interesse og søgte at give Skolen, hvad Skolens var, og fremhæve, at nu skulde Skolen passes, nu var det *den* først og fremmest, det drejede sig om; derved fik man et Materiale at arbejde med, som var meget interesseret og umaadelig lærevilligt. Den vestjyske Skole er jo knyttet til bestemte Egne, og de Mennesker, der omfatter den med Kærlighed, har aldrig nogen Sinde søgt at paa-tvinge andre Egne denne Skoleform, de har kun værget sig selv. Den vestjyske Skoleordning har for disse Kommuner været en dyr Skoleform, fordi man baade med Hensyn til Lokalteter og med Hensyn til Lærerkrafter har maattet gaa ud over, hvad der har været krævet i de gældende Skolelove, saa heller ikke derfor er der nogen Grund til at lægge Hindringer i Vejen for, at den vestjyske Skoleform fortsætter sin Eksistens, hvor Beboerne ønsker det.

Vi har stillet et lille Ændringsforslag til § 24, Ændringsforslag Nr. 33, med Hensyn til cand. mag. er og cand. theol. er som Faglærere i Mellemskolen; jeg finder, det er naturligt at imødekomme dem paa det Omraade.

Endvidere har vi stillet et Ændringsforslag til § 28, Ændringsforslag Nr. 38, om Kaldelse af Overlærere; naar en saadan Lærer enstemmigt indstilles, skal han kaldes. Det er jo noget i Lighed med, hvad man har i Tilsynsloven angaaende Lærerkaldelse.

Dernæst vil jeg gerne gaa over til at omtale de Ændringsforslag, der i særlig